

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/79/2019
Identifikačné číslo spisu: 8316010321
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8316010321.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného Ing. Ľ. Ž. pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, v bodoch 1 a 3 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ing. Ľ.Ž. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. mája 2019, sp. zn. 6To/11/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. Ľ. Ž. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.
Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Humenné (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 29. novembra 2018, sp. zn. 1T/57/2016, bol obvinený Ing. Ľ. Ž. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, sčasti ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1) ako sprostredkovateľ zamestnania za úhradu vystupujúci pod obchodným menom Ing. Ľ. Ž. M., V. M. XX, K. ponúkal prostredníctvom internetu sprostredkovanie práce na ropovodoch a vrtných plošinách v Bahrajne, v Saudskej Arábii, kde na základe vyššie zverejneného inzerátu ho kontaktovali V. Z. z obce L. a V. Z. z obce L., okres M. I. O., kde na žiadosť Ing. Ľ. Ž. tomu zaslali v mesiaci jún 2013 prostredníctvom elektronickej pošty požadované doklady pre sprostredkovanie práce, pričom dňa 18. júla 2013 sa Ing. Ľ. Ž. osobne stretol s V. Z. a V. Z. v hoteli N. v K., kde Ing. Ľ. Ž. ich oboznámil s platovými podmienkami a zároveň im predložil k podpísaniu listiny v anglickom jazyku, ktoré mali slúžiť na vybavenie víz medzi ktorými sa nachádzala aj zmenka na sumu 400,00 eur, ktorú V. Z. podpísal v domnienke, že podpisuje doklad potrebný na vybavenie víz a V. Z. na žiadosť Ing. Ľ. Ž. napísal sumu

400,00 eur a dátum už na pripravenú predtlač v domnienke, že ide o jeho súhlas s tým, že z prvej výplaty mu bude zrazená suma 400,00 eur v prospech Ing. Ľ. Ž. za sprostredkovanie práce, teda suma 400,00 eur na základe ich vzájomnej ústnej dohody mala predstavovať poplatok za úhradu zamestnania v zahraničí, avšak táto suma mala byť podľa udania Ing. Ľ. Ž. zrazená záujemcom o prácu v zahraničí z ich prvej výplaty, pričom Ing. Ľ. Ž. do dnešného dňa prácu v zahraničí V. Z. a V. Z. nesprostredkoval a vyplatenie finančnej hotovosti vo výške 400,00 eur od nich vymáhal prostredníctvom súdu aj napriek tomu, že k sprostredkovaniu zamestnania zo strany Ing. Ľ. Ž. nedošlo,

2) ako sprostredkovateľ zamestnania za úhradu vystupujúci pod obchodným menom Ing. Ľ. Ž. M., V. M. XX, K. ponúkal prostredníctvom internetu sprostredkovanie práce na ropovodoch a vrtných plošinách v Bahrajne, v Saudskej Arábii, kde na základe vyššie zverejneného inzerátu ho kontaktoval V. W. z O. Z., okres X. M., pričom dňa 29. júla 2013 sa R. Ž. osobne stretol s V. W. v cukrárni X. v K., pričom mu R. Ž. povedal, že ho Ing. Ľ. Ž. splnomocnil na vykonanie školenia, kde sa ústne dohodli, že Ing. Ľ. Ž. mu sprostredkuje práce v Bahrajne a zároveň mu predložil k podpísaniu zmenku, ktorá v čase vyplnenia nebola označená „bez protestu“, ktorú V. W. vypísal a v ktorej sa zaviazal zaplatiť Ing. Ž. sumu 400,00 eur, pričom táto suma mala na základe dohody predstavovať poplatok za školenie spojené so sprostredkovaním zamestnania v zahraničí, avšak táto suma mala byť podľa udania R. Ž. stiahnutá záujemcovi o prácu v zahraničí z jeho prvej výplaty, pričom Ing. Ľ. Ž. do dnešného dňa prácu v zahraničí V. W. nesprostredkoval a napriek tomu ju súdnou cestou od V. W. vymáhal, v dôsledku čoho finančnú hotovosť vo výške 400,00 eur zaplatil V. W. v hotovosti vkladom na účet vo VÚB, a. s., pobočka X. M., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, po tom, čo mu bol doručený zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Zm/127/2013 zo dňa 01. októbra 2013, pričom zaplatil aj zmenkovú odmenu, trovy právneho zastúpenia a ostatné trovy konania a platbu realizoval podľa návrhu Ing. Ľ. Ž. na vydanie zmenkového platobného rozkazu a Ing. Ľ. Ž. doteraz V. W. uvedenú sumu nevrátil a to aj napriek tomu, že k sprostredkovaniu zamestnania zo strany Ing. Ľ. Ž. nedošlo,

3) ako sprostredkovateľ zamestnania za úhradu vystupujúci pod obchodným menom Ing. Ľ. Ž. M., V. M. XX, K.É. ponúkal prostredníctvom internetu sprostredkovanie práce na ropovodoch a vrtných plošinách v Spojených arabských emirátoch, kde na základe vyššie zverejneného inzerátu ho kontaktoval Ing. R. X. z Y. W., kde na žiadosť Ing. Ľ. Ž. tomuto zaslal v mesiaci júl 2013 prostredníctvom elektronickej pošty svoj životopis, pričom dňa 08. augusta 2013 sa Ing. Ľ. Ž. osobne stretol s Ing. R. X. v hoteli N. v K., kde ho Ing. Ľ. Ž. oboznámil s platovými podmienkami a zároveň mu predložil k podpísaniu listiny v anglickom jazyku, ktoré mali slúžiť na vybavenie víz, medzi ktorými sa nachádzala aj zmenka, ktorú Ing. R. X. podpísal v domnienke, že sa jedná o poučenie o pracovných a platových podmienkach a touto zmenkou sa zaviazal zaplatiť Ing. Ž. sumu 400,00 eur, pričom táto suma mala na základe ich vzájomnej ústnej dohody predstavovať poplatok za sprostredkovanie zamestnania v zahraničí a s tým spojené školenie, avšak táto suma mala byť podľa udania Ing. Ľ. Ž. stiahnutá záujemcovi o prácu v zahraničí z jeho prvej výplaty, pričom Ing. Ľ. Ž. do dnešného dňa prácu v zahraničí Ing. R. X. nesprostredkoval a vyplatenie finančnej hotovosti vo výške 400,00 eur od neho vymáhal prostredníctvom súdu aj napriek tomu, že k sprostredkovaniu zamestnania zo strany Ing. Ľ. Ž. nedošlo.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil peňažný trest vo výške 800,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, prvostupňový súd obvinenému stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvineného zaviazal zaplatiť náhradu škody vo výške 400,- eur poškodenému V. W., nar. XX. V. XXXX, trvale bytom O. Z. XXX, XXX XX,

okres X. M..

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku prvostupňový súd poškodeného V. W., nar. XX. V. XXXX, trvale bytom O. Z. XXX, XXX XX, okres X. M., odkázal so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Prešove rozhodujúc o odvolaní obvineného Ing. Ľ. Ž. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom z 2. mája 2019, sp. zn. 6To/11/2019, podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal Ing. Ľ. Ž. za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, v bodoch 1 a 3 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe totožnom so skutkovým základom uvedeným v prvostupňovom rozsudku.

Za to mu krajský súd uložil podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil peňažný trest vo výške 800,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, krajský súd obvinenému stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu vo výške 400,- eur poškodenému V. W., nar. XX. V. XXXX, trvale bytom O. Z. XXX, XXX XX, okres X. M..

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku krajský súd poškodeného V. W., nar. XX. V. XXXX, trvale bytom O. Z. XXX, XXX XX, okres X. M., odkázal so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Prešove podal obvinený Ing. Ľ. Ž. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu JUDr. Tomáša Tomčovčíka písomným podaním z 23. septembra 2019, podaným na poštovú prepravu 1. októbra 2019, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Uvedený dovolací dôvod je podľa obvineného naplnený tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu, ako aj súdu odvolacieho, je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, okrem iného nedostatočne zistených skutkových okolností. V prípade obvineného bola podľa jeho názoru porušená zásada subsidiarity, v zmysle ktorej má byť trestné právo uplatňované ako najkrajnejší prostriedok k postihu typovo najzávažnejších prípadov porušenia práva a tam, kde prostriedky iných právnych odvetví už nie sú možné alebo účinné.

Z vykonaného dokazovania pritom podľa obvineného vyplýva, že obvinený disponujúc zmenkami, ktoré vystavili poškodení, si uplatnil svoje právo a navrhol vydať zmenkové platobné rozkazy voči poškodeným. Obvinený tak využil civilné sporové konanie, ktoré má slúžiť na zistenie existencie, resp. neexistencie práva, pričom od účastníkov konania sa očakávalo aktívne konanie, výsledkom ktorého má byť poskytnutá ochrana ich konkretizovaným právam. Trestnosť konania strany civilného sporového konania by podľa obžalovaného mohla byť vyhodnotená len v prípade, že by sa strana preukázateľne

dopustila falšovania zmenky, avšak samotné tvrdenie, s ktorým sa súd nestotožní, nemôže podľa obvineného založiť skutkovú podstatu trestného činu. Podľa obvineného niet pochýb o tom, že súdny systém poskytol poškodeným ako zmenkovým dlžníkom dostatočnú súdnu ochranu, a títo ju mohli svojou aktívnou obranou v rámci civilného konania využiť v prípade, že by sa tvrdenia obvineného ohľadom jeho pohľadávok ukázali ako nepravdivé.

Obvinený poukázal na to, že prokuratúra v predmetnej veci postavila obžalobu na tvrdeniach poškodených o tom, že nevedia, čo podpisujú. Až na prípad poškodeného V. W., ktorý tvrdí, že pri podpisovaní zmenky chýbalo označenie „zmenka bez protestu“, z tvrdení ostatných poškodených zhodne vyplýva, že zmenku podpísali s vedomím, že ide o zmenku. Spornou podľa obvineného zostala pohľadávka, ktorá mala byť touto zmenkou zabezpečená, pričom každý z poškodených udáva iný dôvod vystavenia zmenky (poplatok za školenie, odmena za sprostredkovanie, poučenie o pracovných podmienkach, atď.) a obvinený tvrdí, že dôvodom bola pôžička, preto v predmetnej veci možno podľa jeho názoru hovoriť o typickom rozpore v tvrdeniach strán, ktoré sa dali odstrániť v civilnom sporovom konaní. Spáchanie trestného činu podvodu je podľa obvineného podmienené okrem iného vyvolaním alebo uvedením do omylu, avšak pri skúmaní samotného omylu, ktorý nastane na strane niektorého účastníka v pohnútko, úmysle alebo v očakávaní výsledku, je podľa obvineného dôležitá aj skutočnosť, do akej miery je za omyl na strane účastníka zodpovedný aj tento samotný účastník. Uplatnenie pohľadávky na súde tak podľa obvineného nemôže zakladať trestnosť činu, a to ani v prípade, že by sa v konečnom dôsledku preukázalo, že uplatňovaná pohľadávka neexistuje.

Podľa názoru obvineného vykonaným dokazovaním nebol preukázaný súvis medzi podpísaním zmieniek a sprostredkovaním práce obvineným pre poškodených. Preukázaná bola podľa neho len časová súvislosť, a to kedy došlo k podpisu zmieniek a k osobným stretnutiam s poškodenými, pri ktorých došlo aj k diskusií ohľadom podmienok sprostredkovania práce.

Obvinený sa domnieva, že orgány činné v trestnom konaní ako aj súd spojili dva nároky poškodených voči nemu (poškodenými tvrdená neexistencia vymáhanej pohľadávky a nesprostredkovanie sľúbeného zamestnania) a v spoločnom kontexte založili trestnosť konania obvineného, avšak bez dostatočného preukázania úmyslu. Pokiaľ ide o sprostredkovanie zamestnania, obvinený poukázal na to, že orgány činné v trestnom konaní neobstarali žiaden priamy dôkaz, ktorý by preukazoval, že obvinený by nemal zámer sprostredkovať poškodeným zamestnanie, pričom ani nepriame dôkazy túto skutočnosť nepreukazujú. Naopak, obvinený podľa svojich slov vykonával sprostredkovanie zamestnania ako svoju podnikateľskú činnosť už niekoľko rokov pred tým, ako malo k uvádzaným skutočnostiam dôjsť.

Na záver obvinený uviedol, že v rámci prvostupňového konania vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi, avšak do dnešného dňa o nej nebolo rozhodnuté.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil, že rozsudok Krajského súdu v Prešove z 2. mája 2019, sp. zn. 6To/11/2019, je založený na nesprávnom právnom posúdení a preto rozsudok Krajského súdu v Prešove z 2. mája 2019, sp. zn. 6To/11/2019, zrušuje a zároveň zrušuje rozsudok Okresného súdu Humenné z 29. novembra 2018, sp. zn. 1T/57/2016 a Okresnému súdu Humenné prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné sa k podanému dovolaniu do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 23. decembra 2019.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Zároveň je potrebné poukázať na to, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120, roč. 2012).

Uvedené je v predmetnej veci aplikovateľné vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa nerozhodnutia o ním vznesenej námietke zaujatosti voči sudcovi prvostupňového súdu, ktorú obvinený síce podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, obsahovo však spadá pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa vznesenia námietky zaujatosti voči sudcovi prvostupňového súdu možno uviesť, že obvinený vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2018 (č.l. 445 spisu). Na tomto hlavnom pojednávaní sudca prvostupňového súdu obvinenému oznámil, že námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia v zmysle § 31 ods. 4 Trestného poriadku. Následne obvinenému oznámil, že o tejto jeho námietke, ktorá nielenže bola vznesená oneskorene, ale zjavne nemá žiadny súvis s dôvodmi vylúčenia uvedenými v ustanovení § 31 Trestného poriadku, nebude konať (č.l. 445 spisu).

Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že s obvineným vznesenou námietkou zaujatosti, ktorú samosudca vyhodnotil ako nevznesenú neodkladne a zároveň založenú na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, sa samosudca prvostupňového súdu vysporiadal v zmysle ustanovenia § 32 ods. 6 Trestného poriadku tak, že o nej nekonal, s čím obvineného na hlavnom pojednávaní oboznámil.

Obvineným vznesená námietka zaujatosti tak s poukazom na § 32 ods. 6 Trestného poriadku nemohla zakladať dôvod na vylúčenie sudcu okresného súdu a rovnako tak ani spôsob vysporiadania sa sudcu prvostupňového súdu s ňou nezakladá naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietkať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008).

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že dovolacie námietky obvineného, uvedené v podanom dovolaní, týkajúce sa nedostatočného zistenia skutkového stavu v predmetnej veci sú námietkami skutkovými, t. j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Dovolací súd môže v rámci tohto dovolacieho dôvodu posudzovať len správnosť právnej kvalifikácie skutku obsiahnutého v skutkovej vete rozsudku alebo správnosť použitia niektorého hmotnoprávneho ustanovenia. Vo vzťahu k predmetnej veci pritom možno konštatovať, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu, je správne právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, keďže z neho jednoznačne vyplýva, že obvinený na škodu cudzieho majetku (v tomto prípade majetku poškodených) seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a využil omyl iného (v tomto prípade poškodeného V. Z. v tom, že mu predložil na podpis listiny, medzi nimi aj zmenku na sumu 400,- eur, ktorú V. Z. podpísal v domnienke, že podpisuje doklad potrebný na vybavenie víz; poškodeného V. Z.K. v tom, že tento poškodený na žiadosť obvineného napísal na pripravenú predtlač sumu 400,- eur a dátum v domnienke, že ide o jeho súhlas s tým, že mu bude z prvej výplaty zrazená suma 400,- eur v prospech obvineného

ako poplatok za sprostredkovanie práce; poškodeného V. W. v tom, že poškodenému bola predložená k podpísaniu zmenka, v ktorej sa poškodený zaviazal zaplatiť poškodenému 400,- eur, čo mal byť podľa dohody medzi poškodeným a obvineným poplatok spojený so sprostredkovaním zamestnania v zahraničí, ktorý bude stiahnutý z prvej výplaty poškodeného; v prípade poškodeného Ing. R. X. v tom, že mu predložil na podpis listiny, medzi nimi aj zmenku, ktorú poškodený podpísal v domnienke, že ide o poučenie o pracovných a platových podmienkach; obvinený pritom ani jednému z poškodených prácu nesprostredkoval a aj napriek tomu od poškodených vymáhal vyplatenie sumy 400,- eur) a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Obvinený v podanom dovolaní namieta tiež nepreukázanie jeho úmyslu spáchať trestný čin podvodu. K tomu možno uviesť, že v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, prijatého 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 39/2010, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3, roč. 2011: „Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.“

Z uvedeného vyplýva, že otázkou naplnenia subjektívnej stránky predmetného trestného činu (ktorej obligatórnym znakom je zavinenie, vo forme úmyselného zavinenia alebo nedbanlivostného zavinenia) sa dovolací súd v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže zaoberať.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. e), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného Ing. E. Ž. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.